

Kr.5,00 incl.moms

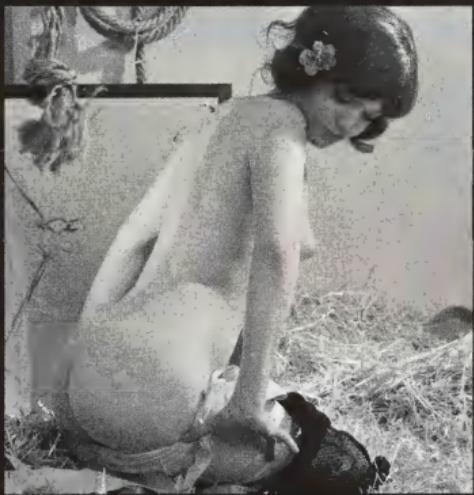
BILLED MAGASINET / NR. 2

Bladet, der beskæftiger sig med dig og dine medmenneskers problemer

En
brudenats
mareridt

NEGEREN
og
NONNEN

OFFER
FOR SIN
JALOUSI

BIBI

Bibi, er snart 18 år, og
er netop den pige alle
mænd drømmer om.
Nyd hende også på
side.....31

OFFER FOR SIN JALOUSI

Hvad i alverden
er det dog i gør?

Anne og Jens er efter deres forlovelse flyttet sammen i et klubværelse, hvor de nyder deres unge kærlighed. Anne går på kursus to gange om ugen og aner ikke, at Jens disse aften hygger sig med Karen, en frigjort ung pige,

der bor i samme klublejlighed. Karen ynder at give »fransk massage», som Jens holder meget af, og da han aldrig har kunnet få sin forlovede til at dyrke den herlige munderotik, er Jens faldet for Karen - eller rettere for hendes

avancerede slikkekunst, der giver ham helt vidunderlige vellystfølelser. Men en aften kommer Anne hjem i utide og griber sin forlovede og Karen på fersk gerning. Karen liger på knæ og er ved at slikke den af på Jens....

Jamen Anne, det var jo bare med munden....
Dit lidelige svin!
Har du ikke nok i mig!

Skummende af vrede
griber hun Jens i håret
og giver ham en knaldende lussing. Karen,
der både er forskrækket
og lidt skuffet over at
være blevet afbrudt i
sin yndlingsbeskæftigelse,
er passivt til. Græ-

Lige straks er Anne næsten lammet af det chokerende syn, men så vælder vreden og jalousien op i hende. Hun glemmer, at hun på en måde selv er skyld i, at Jens har indladt sig med en anden, fordi hun altid selv har nægtet

at glæde ham med lidt mere avanceret erotisk. Anne er lidt snerset og vil kun sætte frækken på den mere traditionelle facon. Nu farer hun rasende løs på sin forlovede....

dende af harme og ydmygelse overvælder Anne sin forlovede med bebrejdelser. - Du skulle skamme dig, Jens, hukker hun. Og du med, Karen, din lille frække luder!

Fortvivlet og grædende vender Anne de to syndere ryggen, mens Jens angiveren ser efter hende. Han har mistet sin elskede Anne, blot for lidt mund-erotiks skyld. Sørens også! Han er arrig på Karen, som har ødelagt hans forlovelse, og Karen for sin del synes nu pludselig, han er et pjok. Anna går sin vej, hen i parken for at komme lidt til sig selv. Hun er så fordybet i sine tanker, at hun ikke lægger mærke til en skummel mand, der belurer hende....

Sød lille godte.
Hende snupper jeg!

Det ser godt ud
Ind med henda

Pludselig mærker hun sig grebet bagfra i et brutalt brydertag. Hendes skrig bliver kvalt af en behandsket hånd, der lægger sig over hendes mund, og trods fortvilet og energisk modstand bliver hun løftet op og bæret hen til en ventende vogn. Så snart hun er blevet smidt in på bagsædet, sætter vognen sig i bevægelse og forsvinder fra skuepladsen i fuld fart.

Vent bare, du skal nok også få rigtig pik, søster!

Carl.
!

Efter en kort køretur slæber voldsmændene deres offer ind i en skummel lagerbygning, som på denne tid af døgnet ligger øde hen. Lustne og uden skænsel flår de tøjet af hende, og for at gejle sig yderligere op, presser den ene af mændene en stor, tyk gummipenis mod hendes skedeåbning, der i hendes skrækslagne tilstand spænder sig sammen i en uvilkårlig afværgeraktion. Alligevel presses den hårde tingest op med magt, og de brutale voldsmænd lader hånt om Annes smerterneskrig. Den ene har halet sit lem frem, og nu ser Anne, at han gør et reb klar.

Jamen, denne her er god til at varme hende op med....

Anne har dog gjort sig unødige bekymringer. Rebet bliver ikke lagt om hendes hals, men om hendes arme og krop, så hun er præsigt de to voldsmænds perverse lyster. Og nu nærmner den ene sig med sit stive, dunkende jern rettet lige mod hendes mund. - Slik den af på mig, skat! Kommanderer han. Det er pragtfuldt at voldtage en pige i munnen, må du vide. Nå, gab så, og brug tungten, ellers ... Anne tør ikke andet end lystre, og første gang mærker hun et stramt pikhoved mellem sine læber. Den anden mand fører gummidølen op i hendes kusse, der tvinges til at give plads for den.

For rigtigt at få aftøb for deres lidelige tilbøjeligheder lægger de to voldsmænd den bagbundne unge pige over en bæk. De presser gummidiolen højt op i hendes ømme kusse, hvorefter de skiftes til at stikke deres svulmende pikke i hendes mund

og tvinger hende til at sluge den sperma, der sprøjter ud af de spændte organer. For at få hende til at makke ret, skiftes de også til at svirpe hendes blottede bagdel med en tovende. Anne indser det nytteløse i at gøre modstand og opfylder efter bedste

evne deres lidelige ønsker, mens hun bittert angør, at hun forlod sin elskede Jens. Hun mindes hans blide måde at elske hende på og fortryder nu, at hun ikke var sådere mod ham. Hun vil vende tilbage til ham, tilgive ham og være sådere og

mere frigjort ... opfylde hans hemmelige ønsker. Hvad Karen kunne gøre, kan hun også. De skal få det godt sammen, hun og Jens, beslutter hun, mens hun viljeløst lader de to voldsmænd spille på hele deres perverse register...

SLUT

En brudenats mareridt

Til at begynde med
kunne hun ikke
lide ham. Men det endte som så ofte med
at de blev gift.

Han havde glædet sig til
brudenatten, men da den kom, skete der
en hel masse.

Bruden brød hulkende sammen,
mens hun berettede sin
frygtelige historie . . .

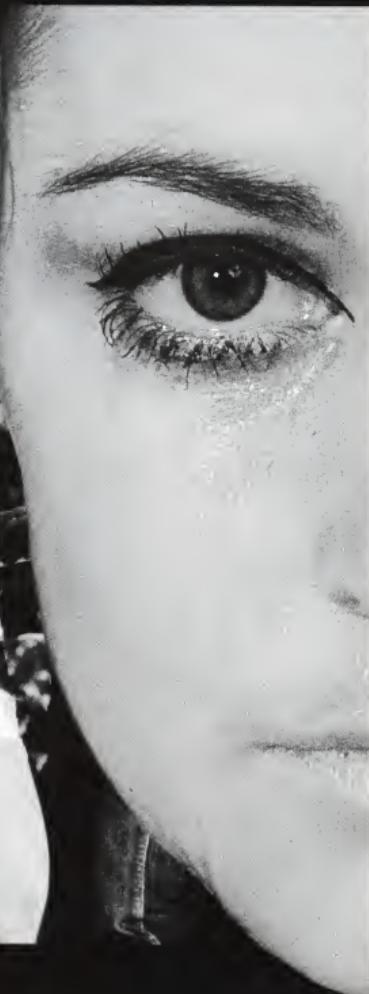

Til at begynde med ville hun ikke have noget med ham at gøre. Hun syntes, han var hård og føleleskold. Men langt om længe lykkedes det ham at erobere hende. Det vil sige, egentlig erobring var der ikke tale om. Hun havde hele tiden undgået et samleje med ham, men lidt kælери var det blevet til.

En aften gik de i biografen.

I biografens mørke følte hun sig tryg imellem de mange mennesker og mørket, der lagde sig om hende. Det var, som om hun var i en helt anden verden. John derimod var mere interesseret i Solvej og

han kunne ikke lade være med at udnytte situationen til at tillade sig lidt mere end normalt. Og mens han tilsyneladende fulgte med i filmens handling, hviskede han små kærlige ord til hende. For at berolige hende – han vidste, hvor let hun var at skrämme.

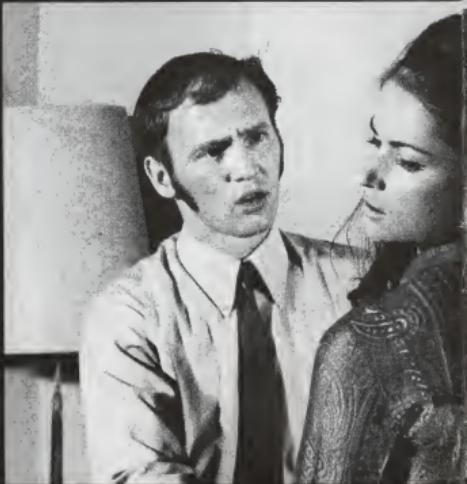
Det føltedes som brændende ild i hans hånd, da han blidt tog om hendes bryst. Ville hun fare op?

Men Solvej var helt opslugt af filmen og sanse-de kun Johns hånd, som en varm ophidsen-de fornemmelse, der ikke helt var virkelighed,

selvom John flyttede sig uroligt i sædet, da hans ene finger nåede helt op til trussekanten og legede med de bløde venushår.

Filmen havde opstemt dem, og kysset i gadedøren var bedre end normalt. De vidste begge, at Solvejs forældre ikke var hjemme og tanken om, endelig at være alene sammen med hende, gjorde John helt mat i knæene.

Solvej gav efter og inviterede ham med op. Solvej havde blot tænkt sig en kop kaffe, men John pressede på. Solvej blev kald og afvisende.

Pludselig eksploderede Solvej i et rase-rianfald. »Mænd vil jo kun ha' for-nøjelserne, men hvis det går galt, så er I pist væk — og moderen skal tide den tort at blive ringe-agtet, fordi hun er ugift, og barnet betragter folk som uægte.«

John følte det først, som sparkede hun til ham, men så lyste han op. »Jamen, Solvej. Jeg er da ikke bange for ansvar, tværtimod. Jeg ville gifte mig med dig imorgen, hvis det er det du vil!«

»Åh John, du er vidunderlig, jeg håbede sådan, at du ville spørge, men jeg... Åh John, jeg er så lykkelig.

NÆSTE DAG!

Solvej når dårligt at smide frakken, da hun kommer hjem fra kontoret, før hun omfavner sin mor og glædestrælende udtryder: »Mor — mor, John har friet, vi skal giftes — er det ikke skønt. Jeg håber sådan, at vi får det godt sammen.«

TIDEN GÅR STÆRKT
FOR DE UNGE.
BRYLLUPPET PLAN-
LÆGGES – OG NU
SKAL BRUDEKJØ-
LEN KØBES.

Solvej er febrilsk som et barn juleaften. De vandrer rundt fra forretning til forretning, mens de ivrigt snakker om brylluppet. Tilsidst bliver de enige om at gå ind og prøve en kjole.

Solvej falder med det samme for en yndig lårkort brudekjole. Og ekspeditricen anviser smilende et prøverum. Solvej bemærker ikke

ekspeditricens vurderende øjne på sine unge, yppige former. Hun er alt for opstemt til at lægge mærke til noget-somhelst.

Luftet er fuld af usikker spænding, da Solvej begynder at tage tojet af. Solvej mærker, at der er noget mærkeligt

ved ekspeditricen. Hun forstår ikke, hvorfor damen ser så mærkeligt på hende. Det prikker i Solvejs hud.

Pludselig trækker hun, som en søvnænger, Solvejs brystholder ned og blotter den pirrende røde brystvorte.

Solvej stivner, hendes

øjne gnistrer krænket og den lesbiske ekspeditrice ved, at hun er gået for vidt og slipper hurtigt taget i bh'en.

Som for at undskyde den kriminelle handling dykker hun ned og retter ved Solvejs trusser. Bare hun dog ville.

Pludselig mødes deres øje og følelser, og Solvejs blik er imod hendes vilje ikke afvisende. Her er ekspeditricens chance.

Ekspeditricens hånd omslutter Solvejs venusbjerg. Hårene mærkes kildrende under de tynde trusser. Et gys af spænding gennemskyller Solvejs krop. Men pludselig kalder moderen uden for rummet: »Hvordan går det, min skat?«

Solvej farer forsæmt sammen og vender med et tilbage til virkeligheden. Hvad er det dog hun gør. Hun, der skal giftes, lader en lesbisk ekspeditrice tage på sig. Skamfuld fjerner hun med et hastigt greb ekspeditricens hånd fra sit lådne venusbjerg.

Solvej er forfærdet og tvivlrigt over de følelser der gennemskyller hende. Men hun falder til ro nu. Ekspeditrinen er blevet kold og forretningsmæssig, efter at moderen har brutt fortynnelsen.

Endelig kom dagen.

De unge var blevet til mand og kone. De unge udstrålede en så smittende lykke, at selv den gamle præts varme stemme var bevæget.

Processionen ned ad kirketrappen var en sejrmarch. Risene haglede ned over det unge brudepar som en glitrende sølvregn. »Det må da blive et lykkeligt ægteskab», tankte gæsterne,

Det blev en storstået fest. Og højdepunktet kom, da bryllupskagen, fulgt af et »længe leve brudeparret», blev skåret for. Der blev drukket og danset til langt ud på natten.

Festen var slut og gæsterne var gået. Hvor John dog var lykkelig. Nu var hun hans kone. Når han lå alene hjemme på sit værelse havde han drømt og længes efter denne nat. Natten, hvor Solvej endelig skulle blive hans. Men midt i glæden følte han en mærkelig uro – det var, som om Solvej slet ikke delte hans egen forventningsglæde. Hun stivnede, da han forsigtigt trak kjolen af hende.

John var efterhånden godt træt af Solvejs koketteri. Det troede han ihvertfald, at det var. Nu ville han have sin kone. Han blottede i desperation sit stive lem. Han troede, det ville ophidse hende. Solvej så til med forfærdelsen malet i sine øjne.

»Nu vil jeg elske dig,« sagde John og
græb efter Solvej. Men fortvilet så
han, hvordan hans elskede forskramt
veg tilbage fra ham. Johns hjerne var
som lammet. Hvad var der dog iveauen
med hende.

Solvej bryder sammen. Hun skjuler
ansigtet i hænderne – huker stille og
hjerteskærende. John forstår ingen-
ting.

»Åh, John, det er så grusomt – så
meningsløst. Det skete første gang
for 5 år siden. Min mor havde været
gift med min stedfar i et par måneder.
Min mor var på besøg hos en
veninde. Jeg stod i køkkenet og
vaskede op. Pludselig stod min sted-
far bag mig med en berusets vilde
udtryk i øjene. »Nu skal jeg lære dig
noget helt nyt, min tøs, hvæsede
han hast. Hans hænder greb fat i
mig og han flæede min bluse i
stykker, John...«

At hans elskovstrang er borte med et.
Ømt lægger han armen om Solvej og
hvisper: »Hvad er der dog gået med dig,
lille pige.«

Solvej er på samme tid lettet og bange for at skulle fortælle den erindring, der
endnu står mejslet i hendes sind.

Han var så brutal John, som et vildt
dyr. Han smed mig op på køkken-
bordet og selvom jeg skreg og bad
ham så mindeligt – flæede han mine
trusser af og ... Han borede sine
fingre op i min ... min.

Og så uden at jeg havde opdaget
noget, mærkede jeg pludselig noget
varmt presse mod min. forstår
du, hvad jeg mener, John? Han
pressede og pressede, men jeg var så
snaev og ... og ...

»Åh, John, det var som skulle jeg dø. Han pressede og pressede og pludselig mens det sortnede for mine øjne, gled han op i mig. Og så begyndte det at bløde, John, jeg var ikke jomfru mere. Åh, John, det gjorde så frygteligt ondt.«

»Det blev ikke sidste gang han forbrød sig imod mig, men jeg turde ikke sige noget. Det ville have været alt for flovt, og desuden truede han mig med tæsk, hvis jeg sagde noget. Han blev fræktere og fræktere, og det værste han en dag gjorde, var en dag mor havde gæster. Altimens gæsterne drak kaffe inde i stuen, tvang han min mund ned over den, ude på toilettet!«

Så modbydeligt. Jeg kæmpede for at komme fri og det lykkedes mig at få åbnet døren. Men han var helt vild, og da jeg skreg kvalte han det med sin stærke hånd. Da han pressede mig ned over sig, stønnede han som et væmmeligt dyr. Jeg græd længe efter.«

»Når han så var færdig med at køre den ind og ud af min mund, stak han den brutalt op i mit skød. Det skete alle steder, både i dagligstuen, køkkenet og i mors og hans dobbeltseng. Åh, John, forstår du nu, hvorfor jeg er så bange for, at være sammen med dig? Jeg er så frygtelig ked af det.«

Solvej bryder helt sammen. Det sortner for Johns øjne, han føler sig svimmel og syg. Kvalmen stiger op i munden på ham. Så tager han en

beslutning, halvveis sindssyg ved tanken om hans kones ydmyggende fortid, vanværdet glimter i hans øjne...

John styrter ned på gaden, hvor han får fæt i en vogn. Han er blændet af afmægtigt raseri. Dette skal koste stedfaderen dyrt. Solvej er nu lidt mere fættet, og ensomheden griber hende. Instinktivt styrter hun ned ad vejen mod moderens hus, hen til John.

Karl, Børge og Birger er anførere for en lille gruppe, som kalder sig »Læderhalsene». De har netop delt en flaske af det stærke i skovkanten, og deres opløftede tilstand får endnu en tand, da de skimter den ulykkelige brud i skovbrynet.

Solvej bare løber og løber uden at lægge mærke til noget. Hun er så forvirret over alt det skete, at hun først ser »Læderhalsene« da de med armen blokerer vejen for hende. En isnende rædsel løber igennem hendes krop.

Fuld af rædsel stirrer hun op i et par blodskudte lidelige bissøjne. Hennes tanker og krop er som lammede, hun kan ikke røre sig ud af stedet, selvom alt i hende skriger væk, væk ...

Solvejs skrig når kun til struben, så bliver det kvalt af en beskidt klam hånd. Andre brutale hænder flår hendes fine brudekjole istykker, og en rislende gysen gennemryster Solvejs krop, da hun mærker den kolde luft slå imod sit blottede venusbjerg.

»Hun skal ha' noget tyrepik i både hoved og røv», fniser Børge. »Det er det jeg altid har sagt — det er skide usundt at gå ind i ægteskabet uden forkundskaber.»

Solvej skriger og ber dem holde op, men læderhalsene er ubørhørige. Hendes skrig gør dem kun endnu mere ophidsende. »Hold kæft din lille ludens, hvæser Karl. »Nu skal du faneme blive gennempulet.»

Pikken går helt i bund, men rædslerne er ikke over med det. En hånd rykker brutalt i hendes hår og en stiv pik står lige ud for hendes forskræmte øjne. Alle stedfaderens perversiteter står som mejslet i hendes sind.

Solvej ryster over hele kroppen i rædsel, da pikken glider op i hende. Det føles frygteligt ydmygende at blive knæppet, mens grådige øjne ser på hendes mest intime dele. Hendes ansigt fortækkes i smerte.

Pludselig sker det forfærdelige. Spermaen vælder ud over Solvejs smukke ansigt. Hvordan skulle hun dog se John i øjnene efter dette, farer det gennem hendes hjerne.

Solvej falder lammet om på vejen, hun er færdig – kan ikke mere. Men »Laderhalsene« er slet ikke færdige med hende endnu. Karl støder sin pik hårdt op i hende. Han trækker den ud og ind i fissen et par gange og lader tilsidst spermaen sprøjte ud over hendes bløde maveskind...

De larmende motorcykler og spermener
der tørrede og strammmede huden fik
hendes sanser tilbage til virkeligheden.
Motorlarmen fjernede sig hastigt og
tilsidst var den helt væk, men i ensom-
heden hørte hun stadig larmen runge i
sin hjerne. Det var som skulle hun
dø...

Med tankerne strømmende igennem sit
hoved, humpede Solvej videre, med
kun den ene sko i behold. Indtrykkene
vældede ind over hende, men hun
var ude af stand til at holde styr på
noget som helst. Hun bare løb og løb.

Hulkende åbnede hun døren til forældrenes hjem. Synet der mødte hende,
af stedfaderen der var blevet slæbt i
gulvet af den rasende John, gjorde
hende endnu mere forvirret. Skyldfe-
lelsen og skammen gennemrystede den
hulkende Solvej.

Pludselig fik de øje på hende. Deres
ansigter var som lammede.

Som i en fjern tåge, blændet af tårer, så Solvej deres forstenede ansigter. Hvordan skulle hun dog kunne leve videre, efter det var sket. Hun skalvede ved tanken om, at skulle fortælle om, hvad der var sket. Deres spørgende øjne stirrede grotesk på hende i det skarpe lys. . .

John lægger trøstende armen om Solvej. »Hvad er der dog sket, lille pig? John ryster over hele kroppen, og Solvej holder ordene frem. »Ah, John, det er så forfærdeligt, jeg tror aldrig at jeg kan få mig selv til at fortælle det til noget menneske.»

John prøver så godt han kan at trøste den ulykkelige Solvej. »Prøv nu at tage dig lidt sammen skat, nu er jeg jo hos dig. Fortæl nu din John, hvad det er, der gør dig så ked af det.»

Stedfaderen bliver grebet af scenen og vil også troste Solvej. Mod hans vilje rejser pikken sig i hans pyjamas, og pludselig stritter den uden for . . .

Det var som om skjulte kräfter tvang hende. Solvejs skælvende hånd fandt frem til stedfaderens pik, og greb fat i den. En bølge af erotisk ophidselse greb dem begge.

På en mærklig måde blev luften pludselig ladet med erotik. Blodet løb hedt i deres kroppe. Det var som om stedfaderens stridende stang hypnotiserede atmosfæren og uden at ville det faldt Solvejs blik på den.

Den triste stemning var brudt, alt udviklede sig. Ingen af dem vidste, hvad der egentlig var der skete — deres frie vilje var væk. Kun det brændende begær der udstrålede fra deres legeme, var de bevidst.

Alle deres skjulte lyster
kom til fri udfoldelse.
Deres kroppe dannede af
vællyst indtil de nåede
et fantastiskt klimaks.
De sank sammen i en
forenet dyb underlig til-
fredshed.

Fortiden var glemt og
med den hædet og dens
tabuer. Alle de ting,
som de nok havde
tænkt på, men aldrig
havde turdet håbe på,
blev nu til en helt na-
turlig virkelighed.

De tænkte ikke på noget. Begreber
som blodskam og umoral eksisterede
ikke for dem. Deres følelser var rene
og ægte, derfor blev deres handlinger
smukke.

SLUT.

NEGEREN og NONNEN

En dag finder Maria en forhulet neger på trappen til klosteret. Hun tænker bekymret, at det sikkert er en syndens mand, der har søgt klostret for at finde nåde og frelse hos Vorherre. Maria bojer sig og velsigner den fortalte, og hjælper ham så ind i klostret, for at give ham et tiltørørt bad.

Han ser sløj og syg ud, den stakkels, men sådan et dejligt, varmt bad skal nok få ham lidt på højkant igen.

Himmel, min hånd berører synden. Hvordan kunne det dog ske. Er det mon djævelen, der har ført min hånd?

Jeg er stærk og kæmper imod djævelens drifter i mit indre. Så snart han er ren, sender jeg ham over i stalden ellers er jeg bange for at jeg falder i fristelse.

Ved den hellige jomfru Maria, hans lem reiser sig. Selv i frelsens stund tænker han syndigt. Men jeg, søster Maria, må ikke falde med ned i lasternes dyb.

Da negeren er vasket, sender Maria ham straks over i stalden. Negerens lem har dog gjort så stort indtryk på hende, at hun klæder sig af, og prøver at stoppe det mørke lys op i sin snævre skede.

Jeg må undgå at være syndig med den fortalte. Men hvis jeg hjælper mig selv, er der ingen vidner til min syndige handling.

Gid det var negerens lem, der var i mig nu, men jeg vil ikke lade mig friste.

Jeg ser den lille søster begår synd. Nu har jeg chancen for at straffe hende med min stive pik.

Hun er jomfru endnu, men glæder sig til
at få sin lille henrivende ferskenfisse
fyldt op af en dejlig stor mandfolke pik

OBS!

**GLÆD
DEM!**

**til næste nummer
udkommer**

**BILLED
MAGASINET** / **NR 3**

Bladet, der beskæftiger sig med dig og dine medmenneskers problemer

**mandag
den
19. juni**

SCANDINAVIAN PICTURE A/S Teglværksgade 22 - 2100 Kbhnv.Ø.